

Paljon on vettä virrannut

50 vuotta

LC Keminmaa

2009

Juhlapaikka Pohjanrannan tila on paitsi ravintola myös hotelli, tanssipaikka ja leirintäalue.
Lisäksi tilan 15 000 marjapensasta tuottavat tilaviinin raaka-aineet.

Menu

Alkupalapöytä

Härän ulkofile
punaviini-rosepippurikastikkeessa,
pekonipapuja, valkosipuliperunalohkot
tai

Uunilohta
savuporokastikkeessa,
kesäkurpitsaa,
bataatti-perunapyree

Ruokajuoma viini, olut, vesi

Kahvi, tee
Konjakki tai likööri

Juhlailallinen 25 € henkilö
Asu: smokki tai tumma puku

V.p 15.5.2009
Aarne Røyttä 040 589 6090
Aarne.roytta@pp.inet.fi

Ohjelma

Vieraiden vastaanotto

Leijonamarssi

Tervehdyspuhe ja alkucocktail
Presidentti Mikko Lampela

Altana kuoro esiintyy

Juhlapuhe
CC Heidi Rantala

Aida esiintyy

LC Keminmaan historiikki
Lion Tapio Rautio

L-piirin tervehdys
DG Hilikka Paloniemi

Tervehdykset

Aida esiintyy

Huomionosoitukset
Presidentti Mikko Lampela

Lapin maakuntalaulu

Juhlailallinen

Tanssit

23

LC Keminmaan leijonat tekevät mitä vain:
Kiipeävät tarvittaessa jopa puuhun.

SISÄLTÖ

4-5

”Mihin tahansa pääsee, kunhan ottaa
yhden askelen ja toistaa sen sitten niin
monta kertaa kuin tarvitaan.”

Presidentti Mikko Lampelan terveiset
omalle klubilleen

6-7 Ministeri Paavo Värysen ja
kunnanjohtaja Tommi Lepojärven
tervehdykset

8-13 Lions-vieraiden tervehdykset liiton
puheenjohtajan Heidin Rantalan
johdolla

14-16 LC Keminmaan
perustamisvaiheet

18-19 ”Lions-hengessä yritettiin elää ja olla”,
sanoo LC Keminmaan
perustajajäsen Ensio Pöyhönen.

20-21 LC Keminmaan virkailijat 1958-2009

22-23 Tapio Rautio muistelee Lions-veteraaneja
vuosikymmenten takaa

24-25 Tulvaveikkaus on LC Keminmaan juttu

26-31 Muitakin aktiviteetteja ja toimia riittää

32-33 Nykyinen LC Keminmaa

34 Salaattia sopivin maustein

17
Aaro Kiuru,
palkittu leijona,
eikä syyttä

Kansikuva: Krista Ylitalo/Pohjolan Sanomat

”MIHIN TAHANSA PÄÄSEE, KUNHAN OTTAA YHDEN ASKELEN JA TOISTAA SEN SITTEN NIIN MONTA KERTAA KUIN TARVITAAN.”

Helen Keller puhui vuonna 1925 kansainvälisessä vuosikongressissa Ohiossa:

”Oletan, että olette kuulleet legendan, joka kuvaa oikukasta naista, joka kolkuttaa jokaiselle ovelle vain kerran, ja jos ovea ei avata nopeasti, hän kulkee ohi eikä palaa koskaan. Ja niinhän sen pitäisi ollakin. Viehättävät, tavoitellut naiset eivät odota. Teidän on mentävä ja saatava heidät kiinnostumaan itsestänne.”

Puhe jatkui ja se päättyi Helen Kellerin pyyntöön:
”Vetoan teihin lionit, teihin joilla on näköne, kuulonne, teihin jotka olette vahvoja ja urheita ja ystävällisiä. Ettekö ryhdykin sokeiden ritareiksi tälle ristiretkelle pimeyttä vastaan”.

Nämä sanat koskettivat ja saivat aikaan silloin paljon.

Keminmaan Lions Club on saavuttanut 50-vuoden iän. Voisi kirjoittaa myös: ”on toiminut puoli vuosisataa”, ”miehen iän”, ”virstan pylvään” jne.

Näinhän me viisikymppisiä tituleeraamme... Viisikymmenvuotias on elämää kokenut ja nähnyt, erehdyksistään oppinutkin. Viisikymppisenä yleensä nuoruuden into on vähän laantunut ja asioihin suhtautuu rauhallisemmin. Mutta, viisikymmenvuotias on kyllä vielä energinen, luova ja innostunut asioista, sitä ei voi kieltää. Keminmaan Lions Club on kuin vireä ja aktiivinen mies, keski-ikäisen komeissa raameissa.

LC Keminmaan elinvoima on yhteisön palveleminen ja humanitäärinen palveluiden antaminen. Helen Kellerin vetoomuksen mukaisesti Keminmaan Lionit haluavat olla ystävällisiä, urheita ja vahvoja auttaessaan lähimmäisiään monin eri tavoin.

Vuosikymmenien ajan ”kuljetuspalvelu” on huolehtinut keminmaalaisten ikä-ihmisten kirkkopyhä- ja joulujuhla-kuljetuksista. Uusimpana palvelumuotona on pihajalustojen puinen kaato, pilkkominen ja pinoaminen. Monen keminmaalaisen pihalla on klubimme myymä ja pystyttämä lipputanko. Useimmiten siinä liehuu klubimme ideoima ja suunnittelema Keminmaa-viiri.

Klubimme yksi aktiviteetti on myös kirkkoveneen vuokraus ryhmille. Usein veneen perämiehenä toimii klubimme leijona, joka opastaa soutajia soudun laineille. Tunnettavuuttamme olemme lisänneet aktiivisella arvanmyynnillä kauppakeskuksissa ja jakamalla vuosittain stipendejä eri tavalla ansioituneille henkilöille ja yhteisöille.

Toimintamme on ollut aktiivista jäsenten rekrytoinnissa ja säilyttämisessä. Klubimme on osallistunut koulutuksiin, jotka ovat lisänneet toimintamme tehokkuutta.

Leijonat ovat aktiivisia yhteiskunnan jäseniä.
Erkki Alatalosta tehtiin talousneuvos.
Mikko Lampela onnittelee.

Tulevien vuosien tavoitteenamme on toteuttaa Lions Clubs internationalin tehtävää: Luoda ja ylläpitää yhteisymmärrystä kaikkien kansojen keskuudessa humanitaarisia tarpeita varten tarjoamalla vapaaehtoispalveluja, osallistamalla yhteisön toimintaan ja kansainväliseen yhteistyöhön. Keminmaan Lions-clubin Lady toiminta on ollut tärkeä tuki toiminnallemme. Pyrimme edistämään palvelumahdollisuuksia jäsenistömme keskuudessa ja löytämään uusia toimintamuotoja muuttuvassa maailmassamme.

”Mihin tahansa pääsee, kunhan ottaa yhden askelen ja toistaa sen sitten niin monta kertaa kuin tarvitaan.”
LC Keminmaan askeleet ovat olleet vuosikymmenten ajan vakaat ja oikeat. Tästä on hyvä jatkaa eteenpäin. Tarvitsemme toinen toistamme; avoimuutta, yhteyttä, ystävällisyyttä, vahvuutta ja urheutta tuleville vuosikymmenille tästä eteenpäin.

Mikko Lampela
presidentti Lions Club Keminmaa 2009

”MENESTYSTÄ KEMINMAAN LIONS-CLUBILLE SEN ARVOKKAASSA TYÖSSÄ”

Viime vuosina on tullut yhä selvemmäksi se tosiasia, että maailmanlaajusten ongelmien ratkaisemiseksi tarvitaan ennen muuta paikallista toimintaa.

Kehitysmaiden köyhyyttä on lievitettävä nimenomaan toimimalla siitä kärsivien ihmisten parissa. Toisaalta kehitysmaiden puolella ei riitä se, että valtiolta huolehtii omista tehtävistään köyhyyden poistamiseksi - tarvitaan myös kansalaisyhteiskunnan panosta. Nämä tavoitteet yhdistyvät kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyössä.

Suomi on täyttämässä omia sitoumuksiaan kehitysrahoituksen lisäämiseksi. Kuluvalle hallituskaudella Suomen määrärahat lisääntyvät noin 40 prosentilla. Ensi vuonna pääsemme EU:ssa sovittuun 0,51 prosentin osuuteen bruttokansantulosta. Sen jälkeen on jatkettava samalla kasvurallalla, jotta pääsemme 0,7 prosenttiin vuonna 2015.

Suomen kahdenvälisen kehitysyhteistyön määrärahoista noin neljännes kanavoidaan kansalaisjärjestöjen kautta. Järjestöillä on omaa varainhankintaa. Lisäksi ne saavat käyttöönsä valtion varoja.

Kansalaisjärjestöt toimivat ruohonjuuritasolla, apua tarvitsevien ihmisten parissa. Toisaalta omassa varainhankinnassaan järjestöt levittävät tietoisuutta kehitysmaiden ongelmista ja vahvistavat siten yleisen mielipiteen tukea kaikelle valtion harjoittamalle kehitysyhteistyölle.

Lions-clubien toiminnassa nämä periaatteet ovat toteutuneet erinomaisella tavalla. Helen Kellerin vetoomus on otettu leijonien parissa hyvin vastaan. Keräykset ovat

tuottaneet kauniin tuloksen. Lions-clubien toiminnan kautta on voitu tarjota välitöntä apua sadoille miljoonille ihmisille. Silmäsairauksia on voitu parantaa ja niitä on voitu estää ennakoita.

Minulla on ollut ilo Suomen hallituksen kehitysministerinä myöntää tukea Suomen Lions-järjestön harjoittamalle kehitysyhteistyölle. Olen ylpeä siitä, että 50 vuoden ikään ehtinyt Keminmaan Lions-club on ollut tässä työssä aktiivisesti mukana.

Toivotan jatkuvaa menestystä Keminmaan Lions-clubille sen arvokkaassa työssä kotiseudun, isänmaan ja koko maailman paremman tulevaisuuden hyväksi.

Paavo Väyrynen
Ulkomaankauppa-
ja kehitysministeri

KEMINMAAN KUNNAN ONNITTELUT 50 VUOTTA TÄYTTÄVÄLLE LIONS CLUB KEMINMAALLE

Keminmaa sijaitsee kaikkien väylien varrella. Erinomainen sijainti valtateiden, rautateiden, lentoreittien, jokien, meren sekä valtakunnanrajan äärellä ja Lapin portilla tekevät Keminmaasta kilpailukykyisen. Luonnonläheinen ja turvallinen ympäristö sekä viihtyisät asuinalueet tekevät Keminmaasta houkuttelevan. Keminmaan väestö on yksi Lapin nuorekkaimmista, terveimmistä ja koulutetuimmista. Laadukkaat palvelut, monipuolinen elinkeinorakenne ja vireä pk-yritystoiminta ovat kunnalle sydämen asioita.

Kilpailukykyiseen, viihtyisään, turvalliseen ja houkuttelevaan kuntaan kuuluu aktiivinen järjestötoiminta. Kansainvälisen Lions-järjestön paikalliset toimijat ovat koko Lions Clubin Keminmaan olemassaoloajan olleet merkittäviä vastuunkantajia ja rakentajia kunnassamme ja myös koko talousalueellamme. Yhteiskunnan ja elämän eri aloilla toimivien Lions-veljien ja ladyjen aktiivisuus, taitavuus ja kokemus ovat olleet yhteisömme vahvuus. Erilaisten keräysten ja talkoiden ansiosta yhteisömme ja sen jäsenet ovat saaneet osakseen lukuisia avustuksia, stipendejä ja muuta tukea. Kemijoen tulvaveikkaus alkaa olla jokivarren kuohuja nähneen väestön mielessä jo käsite.

Itsenäisen Suomen Tasavallan kanssa samana vuonna 1917 perustetun kansainvälisen Lions-järjestön tunnuslauseet ”Luovuta Isänmaasi Onnellisempana Nousevalle Sukupolvelle” ja ”Liberty Intelligence Our Nations Safety” kiteyttävät mainiosti myös isänmaamme selviytymisen ehdot niin historian lehdillä kuin tulevaisuuden koitoksissakin.

Sydämelliset onnitellut juhliaan viettävälle Lions Club Keminmaalle! Keminmaan kunnan puolesta esitän kiitokset arvokkaasta panoksestanne kotiseutumme hyväksi. Toivottavasti työnne jatkuu tulevaisuudessa vähintäänkin yhtä menestyksekkäänä.

Tommi Lepojärvi
kunnanjohtaja,
Keminmaa

**”KUN TEEMME,
EMME TEE VAKAVISSAAN,
MUTTA TEEMME TOSISSAAN.
KUN TEEMME, EMME OTA KEVYESTI,
MUTTA OTAMME RENNOSTI”.**

Hyvät Lions Club Keminmaan Lionit, klubinne viettää 50 -vuotisjuhlaansa toimintakaudella, jonka aikana on pyritty panostamaan jäsenten viihtyvyyteen ja yhteishengen kohottamiseen. Niin Lions-liitto kuin L-piirikin ovat antaneet oman panoksensa jäsenistön kouluttamiseen ja Lions-tietouden lisäämiseen.

Olemme kuluneella kaudella eläneet monen muutoksen aikaa. Vapaa-ajan markkinoilla kilpailemme muiden järjestöjen kanssa aktiivista henkilöstä, ja toimintamme on seurattava aikaa, jotta pysymme kilpailukykyisinä.

Organisaatiota ja toimintamalleja on pyritty keventämään ja klubeja on kannustettu viettämään klubi-iltoja entisten klubikokousten sijaan. Viralliset asiat hoidetaan, mutta hauskaa saa olla.

Lions-liiton tärkein tehtävä on tukea jäsenistöään ja klubeja niiden toiminnoissa, olla yhteen kokoavana tekijänä.

Lappeenrannan vuosikokouksessa 2008 tehtiin päätös sävellyskilpailusta uuden tunnussävelen saamiseksi. Tämä työ on saatu päätökseen ja uuden laulun kuulemme Haminan vuosikokouksessa 2009. Leijonahenki valtaa meidät kaikki, viimeistään silloin. Kuten laulussa sanotaan ” Ne, joille osa leijonan on suotu, on jatkajia aatteen

arvokkaan.” ”Leijonahenki, se meitä yhdistää.” Kausi 2008–2009 on ollut myös aktiivinen arkipäivän sankareiden metsästyskausi. Pyrimme pitämään jäsenemme aktiivisessa ja kiinnostavassa toiminnassa mukana ja saamaan joukkoomme uusia arvokkaan aattemme jatkajia.

Haminan vuosikokoukselle 2009 on uudistushengessä klubialoitteina tehty esitys kotimaisen ja kansainvälisen rekisterin yhdistämisestä. Tähän voin ilolla todeta, että olemme hyvin lähellä yhdistämistä jo ennen vuosikokousta, sillä valmistelevat työt on lähes saatettu päätökseen. Vuosikirja ja sen kehittäminen ovat jälleen esillä. Todettakoon tässä, että pelkkään sähköiseen muotoon on ehkä mahdoton siirtyä, sillä se saattaa ne jäsenet eriarvoiseen asemaan, joilla ei ole tietokonetta ja internetyhteyttä.

Hyvä juhluvuotta viettävä klubi ja Lionit, haluan kiittää Teitä siitä arvokkaasta työstä jota olette 50-vuotisen taivalenne aikana tehneet.

Klubinne järjestämät aktiviteetit, ovat hieno osoitus siitä, mihin klubi voi halutessaan yltää omalla paikkakunnallaan. Olette paikkakuntanne arkipäivän sankareita monelle ja monin eri tavoin. Vanhukset, syrjäytyneet ja nuoret opiskelijat ovat saaneet avun toimintanne kautta.

Jokavuotiset aktiviteetit saattavat tuntua tekijästään rutiinilta, vähäpätöiseltä, mutta saajalleen ne tuovat lohtua, turvaa, iloa, läheisyyttä ja apua. Voitte olla ylpeitä teoistanne.

Olette päässeet ihanaan keski-ikään, olette kyllin nuoria jaksakseen eteenpäin, ettekä liian vanhoja oppiaksenne uutta. Omasta ja Suomen Lions-liitto r.y.:n puolesta toivon, että jatkatte ja jaksatte aktiivista toimintaanne ainakin seuraavat 50 vuotta.

Heidi Rantala
Puheenjohtaja 2008-2009

PIIRIKUVERNÖÖRI HILKKA PALONIEMI: ”ME OLEMME ARKIPÄIVÄN SANKAREITA”

Vuonna 1958 perustettu LC Keminmaa, aikaisemmin LC Keminmaa-Laurila, on saanut alkunsa vierailusta, jolla muutamat lions-aatteesta kiinnostuneet keminmaalaismiehet kävivät tutustumassa Kemin klubin kuukausikokoukseen. Vierailijat innostuivat asiasta ja aloittivat klubin perustamishankkeiden valmistelun.

Ladyt ovat osallistuneet myös kansainväliseen palvelutoimintaan mm. kummilapsi-toiminnan muodossa. Kummilapsitoiminta on ollut pitkäjänteistä toimintaa, mikä tuo myös tiettyä säännönmukaisuutta muuten vähemmän muodolliseen ladytoimintaan.

Historian kirjat kertovat klubistanne, että vuodesta 1959 alkaen veikkauksen tulvan huipusta Isohaaraan voimalaitoksella mitattuna jatkuu edelleen. Veikkauksesta saamanne tuotto vuosittain on ollut huomattava.

Toimintakautenne aikana klubinne on ollut mukana 6:ssa piirijaossa. Vuodesta 1969 alkaen piirijaolle onkin ollut leimallista, että L-piiri on pysynyt käytännössä muuttumattomana. Kaudella 2008–2009 teemat ovat Me palvelemme – Palvellen ihmeisiin – Arkipäivän sankarit – Yhdessä nuorten kanssa – Yhdessä yhteistuumin.

Lions-työssä aktiviteetit ovat palvelu- ja varainkeräysaktiviteetteja. Me lionit jatkamme palvelutyötämme ja autamme muita ihmisiä pitämättä sen suurempaa ääntä asiasta. Näin lionit toimivat, joka päivä, vuosi vuoden jälkeen. Meidän ihmeemme palvelun kautta täyttävät erilaisia tarpeita paikkakunnillamme. Me olemme arkipäivän sankareita.

Meidän tulee muistaa klubien palveluvoiman ylläpitäminen. Jäsenmäärän kasvattaminen olisi tarpeellista, että se vastaisi paikkakuntamme kasvavia tarpeita. Perhejäsenyysohjelmien kautta ja naisten jäsenmäärän kasvun seurauksena me olemme nähneet jäsenmäärän taas kasvavan. Meidän on jatkuvasti jatkettava jäsenkuntamme kasvattamista ja sellaisen rakenteen luomista, että se sallii jatkuvuuden vuodesta toiseen. Meidän tulee korostaa palvelua ja palveluaktiviteetit tuovat uusia jäseniä ja ne pitävät meidän jäsenkuntamme vahvana.

Kansainvälinen vuosikokous päätti kesällä 2008, että piirin sääntöihin ja toimintaan tulee mukaan 2. varapiirikuvernööri. Tästä asiasta päätetään piirimme vuosi- ja sääntömuutoskokouksessa huhtikuussa. Tällä mallilla on haluttu antaa valitulle henkilölle mahdollisuus valmistautua etukäteen varsinaisen piirikuvernöörin virkaan. Piirimme laaja-alaisuuden vuoksi klubivierailut voisi suorittaa siten, että 1. varapiirikuvernöörinä ollessa tekisi vierailun puoleen piirimme klubeista ja piirikuvernöörinä ollessa sitten loppuihin klubeihin. Tällä lailla piirikuvernöörikaus ei olisi vierailujen suhteen niin kiireinen aikataulultaan ja kerkiäisi huolella paneutua niihin muihin piirikuvernöörille kuuluviin tehtäviin.

Lionstoiminta on isojen haasteiden edessä. Toiminnan sopeuttaminen muuttuvan yhteiskunnan tarpeisiin ja ihmisten vaatimuksiin on vaikeaa. Vuosia on kentälle viestitetty klubien tarpeellisuudesta muuttua, uudistuva lionstoiminta toi esille, että klubeissa on muutostarvetta, mutta sieltä puuttuu ihmiset, jotka pystyisivät tuota muutosta viemään klubin toimintaan. Tähän tarpeeseen alkoi piirissämme helmi-maaliskuussa muutosjohtajavalmennus. Sen tarkoi-

LC Keminmaan kokoukset ovat jo nyt usein tapaamisia. Tässä ollaan tutustumassa Lapin Lauteen toimitiloihin.

tuksena on antaa klubien varapresidenteille välineitä johtaa klubin toimintaa vastaamaan tämän päivän ja huomisen tarpeita.

Vieraillessani klubeissa, oli kiva todeta, että joissakin klubeissa on muutettu kuukausikokoukset kuukausitapaamiseksi. Näissä tapaamisissa on rennompia meininkiä kuin perinteisissä kokouksissa. Tapaamisissa käytiin läpi klubille ja toiminnalle tärkeät asiat, mutta nyt jäi aikaa yhdessä olole ja vapaalle keskustelulle. Tässä mallissa hallituksen ja toimikunnan merkitys kasvaa ja heillä on suuri vastuu, kun siellä tehdään päätöksiä klubitoimintaan kuuluvista asioista.

Kiitos LC Keminmaan leijonille ja puolisoille siitä pyyteettömästä työstä, minkä te olette 50 vuoden lions-työn aikana tehneet paikkakuntanne ja järjestömmme hyväksi. Toivon, että teidän palvelutyönne jatkuu edelleenkin kotiseutunne ja sen asukkaiden parhaaksi tunnuslauseemme ”me palvelemme” mukaisesti.

Hilkka Paloniemi
piirikuvernööri 2008 -2009

KANSAINVÄLISET NUORET IHASTELEVAT ERÄMAAN RAUHAA MARTIMOAAVALLA

Pitkospuut kopisivat vaelluskenkien, ja kumisaappaiden alla, kun yli 30 -päinen kansainvälinen nuorisojoukko oli heinäkuun iltana erämaavaelluksella Martimoaavan soiden-suojelualueella. Osa nuorista oli varustautunut moskiittojen hyökkäyksiin mehiläishoitaajia muistuttavilla päähineillä, osan luottaessa karkotteisiin ja isäntänuorten turvautuessa lähinnä kämmeniinsä. Retkikunta oli lähtenyt liikkeelle bussilla Kemistä Saarenottan kurssi- ja leirikeskuksesta, joka oli L-piirin järjestämän kansainvälisen nuorisoleirin tukikohtana 14.–20.7.2008 välisenä leiri-aikana. Matkalla otettiin kyytiin järjestäjien edustajia, mm. partiolainen Saila Alanära, joka kertoi matkan aikana leiriläisille Martimoaavan luonnosta ja partiotoiminnasta.

Lähtöpaikan laavulla kolmeen ryhmään hajaantunut joukko oppaineen patikoi Martimoaavan jängillä kohti seuraavaa etappia. Välillä pysähdyttiin ihailemaan maisemia lintu-tornista käsin. Kolmen kilometrin vaellus palkittiin Martimojärven laavulla, jossa iloisesti palava nuotio odotteli makkaran paistajia. Aika kului rattoisasti palleroita paistellen, eväitä maistellen sekä hiljaisuutta ihmetellen! Levähtämisen jälkeen palattiin lähtöpaikalle, jossa erämaavaeltajille oli laitettu mieleinen yllätys - lätkykesti.

Siimeksen Karin kipparioima bussi toi väsyneet vaeltajat ”kotiin” Saarenottaan puolen yön tietämissä. Valoisassa kesäyössä suurin osa leiriläisistä valvoi vielä useita tunteja, ja muutamat ei malttanut mennä nukkumaan ollenkaan. Seuraava päivänä oli kalastusretki Simoon, Perämeren lohirsille, mutta se onkin jo toinen tarina. Tämä oli yhden illan otos L-piirin kansainvälisen nuorisoleirin **Lions Youth**

Camp Bothnian Bay 2008 Kemi leiriohjelmasta, jonka toteuttamisesta vastasi III -alueen 1. lohkoa kahdeksan klubia ja LC Pello LC Kemi/Meripuiston toimiessa vastuullisena vetäjänä.

Leirin teema oli ”Finnish Nature” ja sen mukaisia retkiä tehtiin Tervolaan, Keminmaahan, Simoon ja Pelloon.

Keminmaan retken paikallisista järjestelyistä vastasi ansiokkaasti LC Keminmaa yhteistyössä LC Keminmaa/Neidonkengän kanssa Veijo Nurmikummun ja Jaana Toivaisen toimiessa vastuullisina yhteyshenkilöinä. Nuorisovaihtoon kuuluu myös leiriläisen 2–4 viikon perheoleskelu ns. isäntäperheissä joko ennen leiriä tahi sen jälkeen. Piirin 49 klubista 18 osallistui isäntäperheiden hankintaan 28 leirille osallistuvalla nuorella. LC Keminmaan hoiti tässäkin leiviskänsä hankkien isäntäperheen kahdelle ulkomaalaiselle nuorelle.

Nuorisovaihto on lionsklubien aktiviteetti parhaasta päästä. Se on myös kaksisuuntaista. Suomesta lähtee ja Suomeen tulee nuoria. Siinä on erinomainen tilaisuus nuorille ja isännöiville perheille päästä kansainväliseen kosketukseen, kohentaa kielitaitoa ja saada uusi ystäviä muista maista. Monelle nuorelle se on ensimmäinen pitempiaikainen oleskelu vieraassa ympäristössä. Luokaamme nuorille mahdollisuus itsenäistymiseen, nähdä ja kokea eri kulttuureja ja elämää vieraissa maissa! Klubit hyväksyvät ja ”lähettävät” nuoret vaihtoon ja järjestävät perheoleskelumahdollisuuden saapuville nuorille. Lähettävä klubi tukee tavallisesti nuoren matkaa taloudellisesti erikseen sovittavalla summalla.

Suomessa järjestettäviä kansainväliä leirejä klubit tukevat yhteisvastuullisesti. Suomessa järjestetään tavallisesti 5 kansainvälistä leiriä kesässä.

Kemissä pidetty kansainvälinen nuorisoleiri oli menestys ja miellyttävä kokemus. Nuoret eri puolilta maailmaa viihtyivät leirillämme, joka leirijohtaja Petri Kittilän saaman palautteen mukaan oli liian lyhyt. Petri Kittilä toimii kaudesta 2009 – 2010 alkaen piirimme nuorisovaihtojohdajana.

Kiitän Lions Club Keminmaata ja sen aktiivisia jäseniä siitä merkittävästä panostuksesta, jonka annoitte nuorisolle ja tärkeälle nuorisovaihtotyöllemme! Toivon, että kaudella 2009–2010 satsaamme yhdessä lasten ja nuorten tukemiseen elämän tielle.

**Yhdessä nuorten kanssa
ETEENPÄIN YHDESSÄ - UUDISTUEN**
Toivotan juhlivalle klubille onnea ja menestystä myös uudella alkavalla 50 -vuotistaipaleella!

**Jos kirkkoveneen airoparit eivät riitä,
otettakoon purjeet avuksi...**

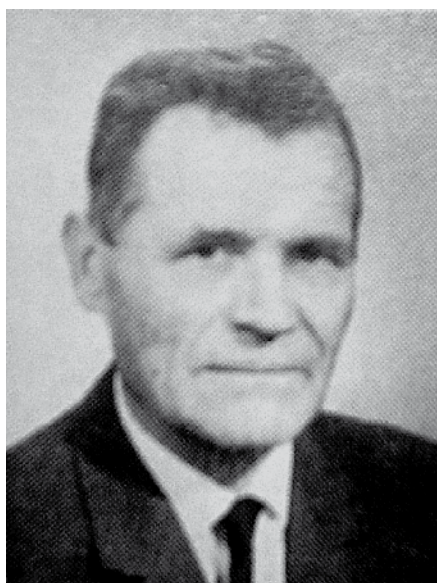
Juhani Blässar
kv. nuorisoleirin järjestelytoimik. pj.
piirikubernööriehdokka 2009–2010

LC KEMINMAAN PERUSTAMISVAIHEET

Lions-toiminta rantautui Suomeen vuonna 1950 ja eteni pikkuhiljaa etelästä pohjoiseen, kuten niin moni muukin asia. Vuonna 1956 LC Kemi toimi aloitteen tekijänä ja esitti oman lions-klubin perustamista silloiseen Kemin maalaiskuntaan. Aloitteen tekijöinä olivat kemiläiset Onni Kora ja Kurt Henning. Aloitteen perusteella LC Kemin kuukausikokouksessa vierailivat Arvo Huhtala, Pentti Kouri ja Ensio Pöyhönen. Vierailu ei kuitenkaan vielä johtanut uuden klubin perustamiseen.

Charter-presidentti Aarne Jauhola

Nimi oli enne

Uuden klubin nimeksi ehdotettiin LC Kemimaa. Ongelma syntyi siitä, että silloisen käytännön mukaan nimestä piti ensimmäisenä ilmetä kunnan tai paikkakunnan nimi. Kun kunnan nimi oli Kemin maalaiskunta ja paikan nimi Laurila tai Lautiosaari riippuen siitä kummalla puolella Kemijokea oltiin, ei LC Kemimaa niin vain kelvannutkaan. Kumma kyllä Laurilaa tai Lautiosaarta ei tarvinnut pistää nimen alkuun, kuten paikkakunta yleensä, vaan klubin viralliseksi nimeksi tuli LC Kemimaa/Laurila. Nimi oli joka tapauksessa ennakkoluulottomasti ja tulevia aikoja ennakoivasti valittu, sillä kunnan nimen muuttuessa Kemimaaaksi vasta vuonna 1979 riitti, kun klubin nimestä tiputettiin Laurila-sana pois.

Kemimaa on mainio nimi. Kerrotaan jopa, että Kemimaa nimi esiintyy Mika Waltarin Sinuhe egyptiläinen teoksessa - mene ja tiedä - pitääkö tieto paikkansa. Kantaa ottamatta voi todeta, että Kemimaa sopisi tulevaisuuden suurkunnan Kemin, Kemimaan, Simon ja Tervolan nimeksi.

Perustajajäsenet: Erkki Hirmu, Aarne Jauhola, Eelis Jauhola, Pentti Kouri, Sakari Laajus, Kauko Laitinen, Arvi Leskelä, Pentti Lind, Lasse Näsi, Eino Paakkolanvaara, Onni Paronen, Ensio Pöyhönen, Paavo Raasakka, Martti Suorsa, Kalevi Tasala, Tauno Tuiskuvaara

Parin vuoden kuluttua Kemin vierailu uusittiin. Mukana olivat jälleen Pentti Kouri ja Ensio Pöyhönen sekä Aarne Jauhola ryhmän vahvistuksena. Parin käynnin jälkeen lions-asia valkeni ja ryhdyttiin tuumasta toimeen. LC Keminmaan perustamispäiväksi kirjattiin 19. marraskuuta 1958. Perustajajäseniä oli 16.

Kummiklubi oli LC Kemi ja henkilökohtaiset kummit Aukusti Jauhola ja silloinen varapiirikuvernööri

Kurt Henning. Kummit olivat innokkaasti mukana vierailien ensimmäisissä kuukausikokouksissa antaen hyviä neuvoja uudelle klubille.

LC Keminmaan perustamisjuhla, Charter Night pidettiin Hotelli Merihovissa 23. toukokuuta 1959. Charter-presidenttinä toimi Aarne Jauhola.

KOKOONTUMISPAIKAT

Kun LC Keminmaa 50-luvun lopussa aloitti kokoontumisensa, oli ensimmäinen paikka Kemin mlk:n toimitalo, entinen kunnantalo. Siellä klubi kokoontui milloin sähkölaitoksen, milloin säästöpankin tiloissa. Kunnanvaltuustolta anottiin lupaa kokoontua valtuuston istuntosalissa ja kiinnittää leijonatunnus salin seinälle.

20-vuotisjuhlaulkaisussa klubin perustajajäsen Arvi Leskelä toteaa, että lupa kyllä saatiin, mutta tunnuksen sai kiinnittää salin seinälle vain kokouksen ajaksi. Kun Säästöpankin toimitalo valmistui Kemijoen rantaan, pääsi klubi kokoontumaan siellä.

Vanhalta kunnantalolta kaikki alkoi

Ensimmäisen kymmenvuotiskauden lopulla tapahtui siirto uuden uutukaiseen Motelli Käpylään, jossa LC Keminmaa viihtyi vuosikymmeniä. Vasta tällä vuosituhanella kuukausikokousten paikaksi tuli Pohjanrannan tila, ministeri Paavo Väyrysen omistama ja kunnostama monitoimipaikka Kemijoen rannalla. Koko 50 vuotisen toiminnan ajan on ollut tavoitteena ”karata” vakituisesta kuukausikokouspaikasta milloin minnekin. Tutustumiskohteita on vuosien myötä kertynyt kymmeniä ellei peräti satoja. Kemin seudun suurteollisuus ja monet mielenkiintoiset laitokset ja yritykset ovat tulleet tällä tavalla tutuiksi.

Pohjolan Sanomat on ollut yksi vierailukohteista. Isäntänä toimi päätoimittaja Heikki Lääkkölä.

AARO KIURUN LIONS-TYÖ ON HUOMIOITU

Hän on yksi niistä 13 suomalaisesta, jotka ovat saaneet ”Hyväntahdon suurähettilään” -kunniamerkin.

Aaro Kiurulla on siis takanaan lappilaisittain ainutlaatuinen Lions-ura. Tuota Ambassador of Good Will kunniamerkkiä ei ole kenelläkään muulla L-piirin lionilla. Kukaan muu ei ole myöskään toiminut Suomen Lions-liiton puheenjohtajana. Vuonna 1963 LC Keminmaassa alkanut Lions-työ ei ole päättynyt, vaikka muutama vuosi sitten koettu aivohalvaus pysähdyttikin.

Aaro Kiuru on kunnostautunut erityisesti kansainvälisessä Lions-työssä. Pohjoiskalotti -kokoukset syntyivät pitkälti hänen ansiostaan. Siltä tasolta löytyy yksi koskettavimmista hankkeista, missä Aaro Kiuru, LC Keminmaa ja Pohjoismaiden pohjoiset klubit olivat yhteistyössä. Tämän Julia-projektin tuloksena Keminmaan ystävyyskaupungista Apatiitista oleva, lähes liikuntakyvytön tyttö saatiin Helsingissä vuonna 1992 tehdyn leikkauksen ansiosta terveeksi. Hanketta varten kerättiin rahaa lähes 150 000 markkaa ja saatiin esimerkiksi Finnair yhdeksi sponsoriksi. Ilman Aaro Kiurun Lions-toiminnassa syntyneitä Venäjän suhteita ei hankkeeseen olisi osattu ryhtyä.

Herkkä hetki.

Maila ja Aaro Kiuru tapaamassa Juliaa leikkauksen jälkeen vuonna 1992.

Aaro Kiuru faktaa

Toiminta

- LC Keminmaan 100 prosenttinen jäsen vuodesta 1963
- presidentti 1972–73
- lohkon puheenjohtaja 1977–78
- alueen puheenjohtaja 1979–80
- piirikuvernööri 1982–83
- piirihallituksen jäsen 1977–
- Suomen Lions-liiton varapuheenjohtaja 1983–84
- Suomen Lions-liiton kansainvälisten suhteiden johtaja 1986–90
- Suomen Lions-liiton puheenjohtaja 1994–95
- Lions Internationalin hallituksen asettama Venäjän ja Ukrainan koordinaattori 1991–

Osallistumiset

- Lions Internationalin kansainvälinen kongressi, kaksi kertaa
- Suomen Lions-liiton vuosikokous, 29 kertaa
- Pohjoismainen NSR -kokous, 13 kertaa
- Eurooppa forum ja pre-forum, 11 kertaa
- Pohjoiskalotti -kokoukset, yksi perustajista, osallistunut 16 kertaa

Muistamiset

- Ambassador of Good Will
- Lions –ritari
- 10 kansainvälisen presidentin sertifikaattia

Ensio Pöyhösen seurassa ei aika käy pitkäksi. Klubin perustajajäsenen jutuista nauttivat 45-vuotisjuhlissa Merja Röyttä ja Matti Alanärä.

”LIONS-HENGESSÄ YRITETTIIN ELÄÄ JA OLLA” ENSIO PÖYHÖNEN, LC KEMINMAAN PERUSTAJAJÄSEN

Kempeleessä nykyisin asuva Ensio Pöyhönen oli alusta lähtien mukana LC Keminaa perustettaessa. Oikeastaan ajatus klubista heräsi jo pari vuotta aikaisemmin. ”Asuimme Laurilassa, uiton rannassa, ja siinä muodostui semmoinen mukava porukka, johon lisäksi kuuluivat Arvo Huhtala, Pentti Kouri ja Kauko Laitinen. Saunottiin ja pelattiin sulkapalloa.”

Pöyhösen mukaan Arvo Huhtala toi Lions-ajatuksen heidän ”turinoihinsa”, mutta jostain syystä klubi ei Kemina ensi vierailujen jälkeen vielä syntynyt. Kun klubi sitten 1958 perustettiin, ei Keminaan nimi ollut perustajien mielestä lainkaan outo. ”Minusta rovasti Tuomo Itkonen viljeli nimeä eniten. Hän piti sitä esillä monessa yhteydessä. Minusta LC Keminaa pidettiin yleisesti erinomaisena nimenä.” Uuden klubin alkuvuodet kuluivat Lions-asioihin tutustumisessa. Aktiviteetit jäivät Ensio Pöyhösen mielestä aika vähiin.

Vaikka Ensio Pöyhönen asuu Kempeleessä ja on LC Keminmaan etuoikeutettu jäsen, on hän uskollisesti mukana klubinsa juhlissa. Keskustelukumppanina Aarne Röyttä.

”Aktiviteetteja ei kovin paljon saatu aikaan, mutta Lions-hengessä yritettiin elää ja olla. Tärkeintä toiminnassa olivat klubiesitelmät, joihin paneuduttiin tosissaan. Minun mielestäni ne olivat onnistuneita. Niistä keskusteltiin ja kyseltiin.” Ensio Pöyhönen kertoo innostuneena, miten silloin 50 vuotta sitten klubiesitelmistä löytyi aina jotakin uutta joko ammanteista, harrastuksista tai joltakin erikoisalalta.

Esitelmät varmaan omalta osaltaan vaikuttivat siihen, että klubin yhteishenki oli hyvä. Se oli niin hyvä, että huumori kukki ja pienet koiruudetkin kestettiin. Pöyhönen muistelee yhtä talkooiltaa, jossa yhdessä naisten kanssa valmisteltiin seuraavan päivän tarjoiluja. Pentti Kourin tehtäväksi oli jäänyt ajanotto kananmunien keitossa. ”Kaikille mukana olleille on varmasti jäänyt mieleen Pentin komennot: Munat veteen, munat ylös”

Hyvästä yhteishengestä kertoo sekin, että porukalla oli tapana tavalla tai toisella juhlistaa nimipäiväsankarin elämää. ”Arvasin, että Ension päivänä 9. kesäkuuta jotain koiruutta järjestetään. Yhden maissa yöllä rupesi kuulumaan laulua ja uskoin sen kuuluvan ikkunan alta. Vaimo sanoi sen kuuluvan keittiöstä ja oikeassa hän oli.” Asia oli valmisteltu huolella. Päivällä Pöyhösellä vierailut Martti Itkonen oli huomaamatta avannut olohuoneen ikkunan hakaset ja näin kuoro pääsi yöllä sisään työntämällä ikkunan auki. ”Hyvän hengen vallitessa tällaista syntyi”, LC Keminmaan perustajajäsen tiivistää.

Huhtikuussa 85 vuotta täyttänyt Ensio Pöyhönen on edelleen hyvässä kunnossa, eikä varmasti vähiten vuosikymmeniä kestäneen liikuntainnostuksen vuoksi. Hän on ollut perustamassa tänä vuonna 60 vuotta täyttävää Keminsuun Kisa ry:tä ja ensi vuonna samaan ikään ehtivää Keminmaan Urheilijat ry:tä.

Heikki Roimela

LC KEMINMAAN VIRKAILIJAT 1958–2009

Perustajajäsen
Arvi Leskelä oli
presidenttinä jo
kaudella 1961–62.

Eino Paakkolanvaara
toimi presidenttinä
kaudella 1967–68
Lasse Näsin muutettua
Sodankylään.

Erkki Alakuijala
oli presidenttinä
kaudella
1987–88,
mutta on myös
moninkertainen
hiihtosuunnis-
tuksen maailman-
mestari.

Pekka Kraatari
on klubin
mestarikeilaaja
ja muutenkin
monen toimen
mies. Hän toimi
presidenttinä
kaudella 1994–95.

	Presidentti	Sihteeri	Rahastonhoitaja
1958–1959	Aarne Jauhola	Lasse Näsi	Paavo Raasakka
1959–1960	Tauno Tuiskuvaara	Pentti Lind	Kalevi Tasala
1960–1961	Onni Paronen	Pertti Pelttari	Eino Paakkolanvaara
1961–1962	Arvi Leskelä	Paavo Kesti	Eino Paakkolanvaara
1962–1963	Erkki Hirmu	Ilmari Karila	Esko Ylipiessa
1963–1964	Kalevi Tasala	Aaro Kiuru	Esko Ylipiessa
1964–1965	Paavo Raasakka	Timo Rantanen	Leevi Ahvenjärvi
1965–1966	Pentti Lind	Teuvo Salmi	Antti Laurinolli
1966–1967	Kauko Laitinen	Tapani Virkkula	Edvin Koskimäki
1967–1968	Eino Paakkolanvaara	Esko Ylipiessa	Paavo Kesti
1968–1969	Pertti Pelttari	Lasse Väänänen	Tapio Rautio
1969–1970	Eero Vainio	Mauno Hahl	Aarno Mure
1970–1971	Antti Laurinolli	Eero Varis	Onni Matala
1971–1972	Ilmari Karila	Seppo Koskela	Esko Vartiainen
1972–1973	Aaro Kiuru	Tapio Rautio	Asko Raasakka
1973–1974	Esko Ylipiessa	Mikko Palolahti	Lasse Väänänen
1974–1975	Paavo Kesti	Kyösti Puurunen	Olavi Pahkala
1975–1976	Onni Matala	Eino Hirstiö	Heikki Rapo
1976–1977	Toivo Keskimaa	Olavi Pahkala	Matti Anttila
1977–1978	Martti Remes	Veikko Puijola	Martti Pietarila
1978–1979	Tapio Rautio	Jukka Häntinen	Veikko Siponmaa
1979–1980	Lasse Väänänen	Taito Raisio	Veikko Puijola
1980–1981	Heikki Rapo	Arto Vanamo	Kalevi Ketola
1981–1982	Seppo Koskela	Eino Kuusiniemi	Urpo Rainto
1982–1983	Taito Raisio	Tapani Ruotsalainen	Juhani Leinonen
1983–1984	Tapani Vuoriola	Kalevi Sandelin	Kyösti Kokkonen
1984–1985	Veikko Puijola	Erkki Alakujjala	Esko Heinonen
1985–1986	Martti Pietarila	Antti Jauhola	Kalevi Mäkinie
1986–1987	Raimo Venäläinen	Kyösti Kokkonen	Erkki Alatalo
1987–1988	Erkki Alakujjala	Teppo Mäkimurto	Pekka Kraatari
1988–1989	Juhani Leinonen	Jussi Tantarimäki	Juhani Heusala
1989–1990	Tapani Ruotsalainen	Mikko Väänänen	Antti Kuivalainen
1990–1991	Erkki Alatalo	Erkki Kähkölä	Raimo Paldanius
1991–1992	Teo Sorri	Veikko Laakso	Teppo Mäkimurto
1992–1993	Antti Jauhola	Pentti Vaajoensuu	Matti Alenius
1993–1994	Esko Heinonen	Tauno Kempaala	Aarto Aho
1994–1995	Pekka Kraatari	Matti Alenius	Kyösti Leppäkangas
1995–1996	Pentti Vaajoensuu	Rauno Laitila	Reijo Virkkula
1996–1997	Tauno Kempaala	Kyösti Leppäkangas	Timo Jakola
1997–1998	Erkki Kähkölä	Aarne Rönttä	Reino Lantto
1998–1999	Veikko Laakso	Matti Alanära	Raimo Vulli
1999–2000	Teppo Mäkimurto	Olavi Lampinen	Juhani Pudas
2000–2001	Reino Lantto	Erkki Jauhola	Erkki Kähkölä
2001–2002	Reijo Virkkula	Kalevi Vanhatalo	Pekka Ylikontiola
2002–2003	Olavi Lampinen	Heikki Roimela	Kyösti Leppäkangas
2003–2004	Aarne Rönttä	Juhani Pudas	Matti Alanära
2004–2005	Erkki Jauhola	Antti Jauhola	Veijo Berg
2005–2006	Matti Alanära	Jarmo Koskinen	Aarne Rönttä
2006–2007	Jarmo Saariniemi	Veijo Nurmikumpu	Aarne Rönttä
2007–2008	Seppo Suopajarvi	Veijo Nurmikumpu	Esko Heinonen
2008–2009	Mikko Lampela	Aarne Rönttä	Erkki Jauhola

SITÄ TIKULLA SILMÄÄN, JOKA VANHOJA MUISTELEE!

Ei koske alkuunkaan Tapio Rautiota, joka on asialla seuraavassa

Eino Paakkolanvaaran sylissä kannattelema ”lippulinna” oli Tauno Tuiskuvaaran tulinainen Amerikan matkalta.

Tauno Tuiskuvaara rakennusneuvos, paikkakuntamme suuryrittäjä oli klubimme perustajajäsen. Hän kävi alkuvuosina Amerikan päämajassa tarkistamassa, mihin jäsenmaksujamme käytetään. Tuliaisiksi hän toi puheenpitäjän kellon ja komean lippurivin presidentin pöydällä pidettäväksi. Hän oli sataprosenttinen jäsen ja ihmetteli, kun joku sattui sanomaan, että ei ehtinyt kokoukseen.

Erkki Hirmu kuului myös perustajajäseniin ja oli monialayrittäjä, sekä armoitettu juttumies. Harrastuksista ehkä näyttävimpinä oli lentäminen. Kerran hän ilmestyi kirkaana kevätpäivänä ja sanoi, että nyt lähdetään lentämään. Ajoimme lentokentälle ja kysyin, mihin lennellään. Vastaus kuului, että käydään tarkistamassa ensi viikonlopun pilkkikilpailupaikka. Noustiin aika korkealle Erkin pojan ollessa tällä kertaa ohjaimissa. Vaikka vatsanpohjassa tuntui väänteitä, sanoin, että käydään katsomassa, paljonko taloni tasakatolla on lunta. Takon kohdalla Erkin poika vetäisi niin alas, että tuntui, kuin kone meni suoraan savupiipun nokkaan.

Eino Paakkolanvaara oli klubimme ensimmäinen Melvin Jones, sekä perustajajäsen ja runsaasti huumoria viljelevä pankinjohtaja. Einolla oli aina jokin hauska juttu kuukausikokousta varten. Kerran hän kyseli, onko tietoa, minkälaisia ministereitä maan vasta nimitetyssä hallituksessa on. Tiesimme, että ainoa naisministeri on keminmaalainen Anna-Liisa Tiekso. Veli Eino pelkisti hallituksen kokoonpanon sanoen ”siellä on yksi mulkuton, yksi salkuton ja kolmetoista tolkutonta”.

Antti Jauhola oli opettaja ja lohimies, joka järjesteli meille monia mukavia meriretkiä. Antti oli uuttera leijona, joka hoiti kaikki hänelle uskotut tehtävät tunnollisesti. Sulkavastaavana hän oli useamman suurkeräyksen aikana. Samoin joulukorttiasiamiehenä hän oli useita vuosia. Hänen varhainen poismenonsa oli suuri menetys.

Martti Remes oli monialayrittäjä kuljetus- ja maansiirto-puolella. Hän oli erikoisen hyvä kannanottaja. Enpä muista asiaa johon ei veli Martilta tullut vähintäänkin kommenttia. Tämä nuoruusvuosien suurhiihtäjänäkin tunnettu Käpylän patruuna kertoi mielellään näistä ajoista. Taksimiehenä suurella amerikanraudalla hän kuskasi minua ja Irmaakin Kemian maaseurakunnan Kirkonmäelle vihittäväksi lähes viisikymmentä vuotta sitten.

Heikki Rapo, Karjalan poika ja opettaja oli hauska seura- ja urheilumies. Hän tuli kanssani yhtä aikaa klubin jäseneksi vuonna 1967. Hänellä riitti puhetta ja tarvittaessa tempujakin. Joskus vietimme Käpylässä saunailtaa ja istuimme saunakabinetissa. Heikki tuli saunasta alasti, kuten sieltä yleensä tullaan. Hän katseli vähän aikaa meitä, kun saadakseen huomiota. Samassa hän nappasi tuolin ja otti käsillään selkänöjasta kiinni ponnistaen itsensä käsinojaan jalat kattoa kohti kysyen mitä pojat. Ei muuta, kun raikuvat aplodit tälle akrobaatille.

VAIN KEKSELIÄISYYS RAJANA

LC Kemianmaa on puolen vuosisadan aikana ehtinyt järjestää jos jonkinlaista hanketta. Vain keksimisen rajallisuus on ollut esteenä.

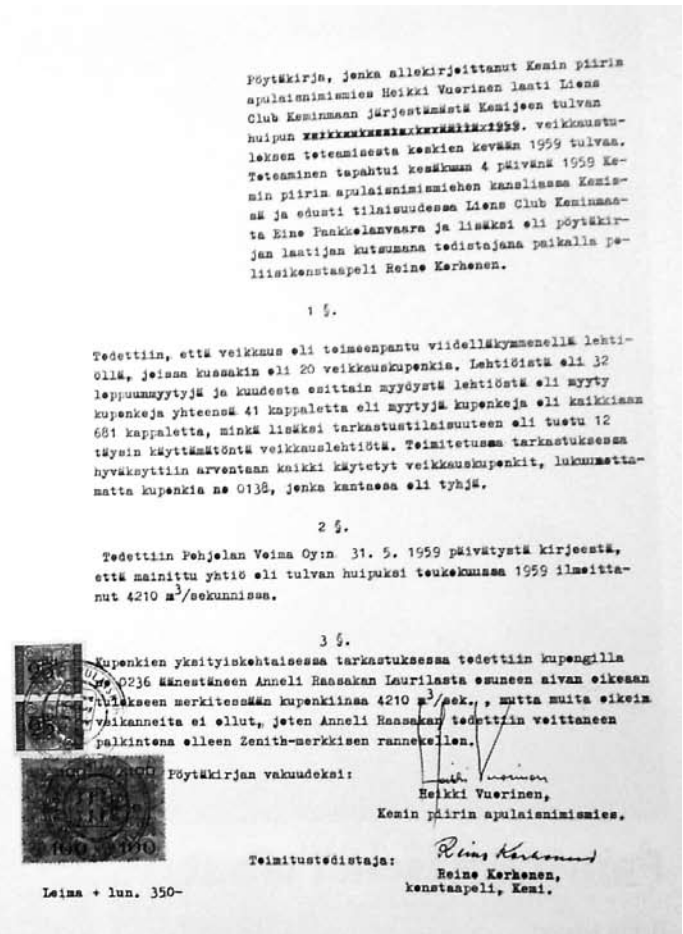
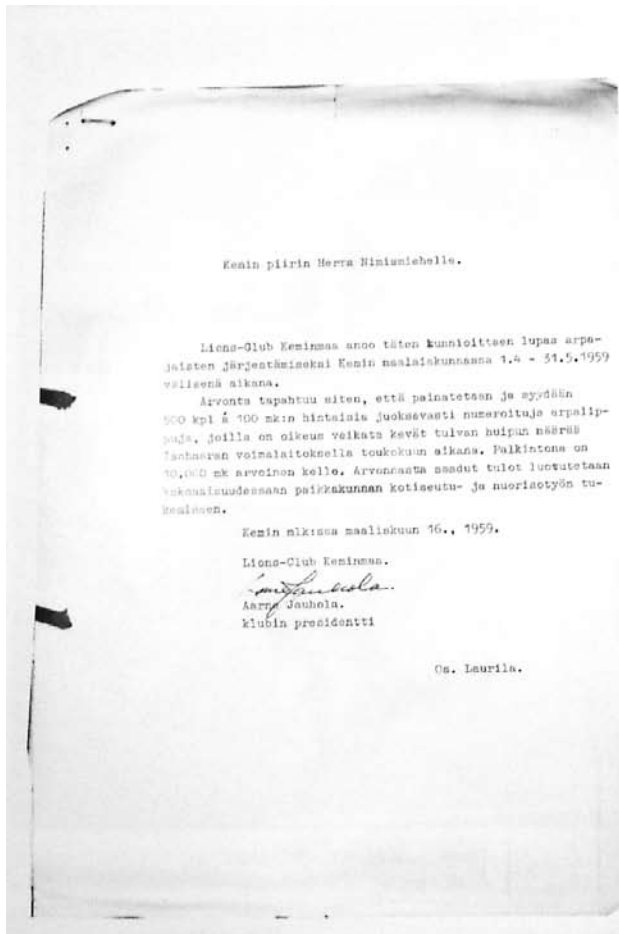
Rahanhankinnassa tulvaveikkaus ja viirihanke lipputanko-projektiin liitettynä ovat tunnetuimpia. Aurasviittojen teko oli vuosia syksyn vakiohanke kuten myös erilaiset metsään liittyvät työt. Erikoisempia aktiviteetteja ovat olleet orja-huutokauppa Käpylässä, pilkkikilpailut Kemijoella ja 1960-luvun alussa Säästöpankkitalon baarissa soinnut levy-automaatti. Viime vuosina jouluarpajaiset ovat kuuluneet asiaan ja noin vuoden ajan Kemianmaan Citymarketissa on ollut ”pyynnissä” raha- ja pullonpalautuskatiska.

Palveluaktiviteetit ovat painottuneet vanhusten tarpeisiin. On tehty pihatöitä, pikkupuuta, lumitöitä ja erilaisia korjauksia katoista lähtien. On kuljetettu vanhukset kirkkoon ja pikkujouluun. Päiväkoteja ja kouluja on palveltu lelu- ja tarvikkekeräyksillä ja olipa LC Kemianmaa tukemassa koti-seutuni Kemianmaa -kirjan julkaisemista.

Useimmissa hankkeissa leidit ovat antaneet merkittävän panoksen. Heidän uskaliain tempauksensa taisi olla aikanaan Eino Grönin onnistunut kirkkokonsertti Kemijoen Yösoutu- ja kansallislohensoututapahtumat työllistivät useana vuonna. Nykyisin kesätoimintaa tarjoavat Kemijoki-maratonin järjestelyt heinä- elokuun vaihteessa.

Leijonilla ei mene sormi suuhun, vaan lapio pysyy kädessä tarvittaessa joka miehellä.

LÖYTYYKÖ MUUALTA MITÄÄN VASTAAVAA

Yllä oleva anomus ja pöytäkirja ovat yhdenlaista Lions-historiaa Suomessa. Olisi mielenkiintoista tietää, löytyykö koko maasta toista, yhtä kauan, lähes muuttumattomassa muodossa jatkunutta aktiviteettia.

Asiakirja ei kerro, kenen keksintö oli aloittaa Isohaaran tulvaveikkauksen myynti keväällä 1959. Joka tapauksessa asialla oli juuri perustettu LC Keminmaa/Laurila. Tulvaveikkauksen tavoitteena oli arvata, kuinka paljon vettä maksimissaan virtasi Isohaaran voimalaitoksen läpi kiihvaimman kevättulvan aikaan. Tarkistus oli alusta lähtien helppo suorittaa Pohjolan Voiman suosiollisella avustuksella, koska voimalaitoksella virtausta mitataan jatkuvasti.

Maksimivirtaama liikkuu vuosittain tuhannen ja neljän tuhannen kuution välillä sekunnissa, joten melkoinen valta-meri on 50 vuoden aikana virrannut Isohaaran läpi. Suuri on myös veikkauksen osallistuneiden määrä, sillä ainakin viimeisten vuosikymmenten aikana veikkauksilipukkeita on myyty tuhat kappaletta vuosittain, siis 50 vuodessa 50 000 kappaletta. Tulvaveikkausta on helppo myydä, kun veikkauksilipukkeessa näkyvät edellisten vuosien voittolukemat. Koko tulvaveikkauksen tuotto jaetaan keminmaalaisille nuorisjärjestöille. Nykyeuroiksi muutettuna voinee arvioida puolen vuosisadan aikana jaetun noin 100 000 euroa. Lähes vakituisia tulvaveikkauksen stipendin saajia ovat olleet keminmaalaiset koulut, partiot ja urheiluseurat, mutta skaalalla on ollut paljon laajempi. Nuorten aktiivisuus on palkittu mitä moninaisimmissa tilanteissa.

Tulvaveikkauksen päävoitto on aina hyvä. Joskus se on piilotettu pieneen kirjekuoreen, joskus se ojennetaan mahtipontisen lahjakortin muodossa.

Tuorein tulvaveikkauksivoittaja on Pupi Jauhola, jolle Veikko Laakso ja Esko Ylipiessa luovuttivat valkoisen kirjekuoren voiton merkiksi vuosi sitten.

Urheiluseurat ja partioliike ovat olleet vakituisia Lions-stipendin saajia.

Vasemmalla pokkaamassa Suunta 2000:n Taisto Viita ja oikealla Keminmaan Kivekkäiden Ari Aho.

VEIKKO LAAKSON VIIRI-IDEA ON POIKINUT ISON TUKUN EUROJA

LC Keminmaan vanhin ja tunnetuin aktiviteetti on keväinen Isohaaran tulvaveikkaus. Jopa näkyvämpi saattaa olla keväällä 2001 alkunsa saanut viirihanke, joka jatkuu edelleen. Keminmaan kotiseutuviiri liehuu nykyisin lähes 500 keminmaalaisen talon lipputangossa ja myynti jatkuu vuosittain.

Idean isä Veikko Laakso on uskomaton leijonaveli, joka yhdessä Tapio Raution kanssa on tehnyt ihmetyön viirin markkinoinnissa ja myynnissä. Alku ei suinkaan ollut ”ruusuilla tanssimista”. Raimo Vulli kirjoittaa toukokuun 2001 kuukausikokoustiedotteessaan: ”Uusi aktiviteettimme Keminmaan viiri sai toukokuun kokouksessa vähemmän innostuneen kannatuksen. Hallitus päätti 200 kappaleen tilaamisesta, mutta paikalla olleet 15 veljeä osasivat puolittaa tilauksen siitäkin huolimatta, vaikka varsinainen markkinointi käynnistyi vasta 1.6”.

Veikko Laakso ja Tapio Rautio eivät lannistuneet, vaan liittivät jatkossa viirin myyntiin myös lipputankoprojektin. Viirin kylkiäisenä myytiin lipputanko ja mikä parasta pystytettynä ostajan osoittamalle paikalle. Näin koko klubi on päässyt, ainakin periaatteessa, lapiotöihin.

Tämä mies ei ole lintu eikä kala, vaan itse LEIJONA

*Tämä on viiri Keminmaan
tunnus kunnan, kotiseudun
varustettu vaakunalla
sinisellä ja vihreällä,
tutuilla maakuntamme väreillä*

*Sininen mieleen joen tuo,
vihreä värit metsien ja peltojen,
punaisessa vaakunassaan
hopeakylkinen lohi
hypähtää lukkoa kantaen.*

*Laita viiri liehumahan,
nosta tankoon hulmuamahan
kunniaksi Keminmaan.
Perinteitä vahvistamaan
luottamusta huomispäivään.*

Idea tunnus ja kotiseutuviirin valmistamiseksi virittyi alkukevään 2001 aikana. Lions Club Keminmaa päätti kokouksessaan kehittää viiri-idea eteenpäin ja antoi viirin suunnittelutehtävän silloisen klubimestari Veikko Laakson tehtäväksi. Hän suunnitteli viirin ja toteutti yhteistyössä Mainostoimisto Avalonin kanssa. Keminmaan kunnanhallitus antoi luvan vaakunan käyttöön kokouksessaan 8.5.2001. Viirin luonnos lähetettiin tehtaalle seuraavana päivänä ja ennakkomarkkinointi aloitettiin samantien.

Rakenne

Viirin suunnittelussa on noudatettu Heraldisia sääntöjä ja rakenne-elementit on johdettu kunnan ja maakunnan historiallisista taustoista. Rakenteeltaan viiri on kaksijakoi-

nen. Sen yläosassa on tuttu vaakuna punaisella pohjalla ja musta-vaalkoinen (hopea) lohi. Taustalla kaksi alaspäin suipenevaa, aaltoilevaa palkkia väreiltään vihreä ja sininen.

Käyttö

Tunnus- ja kotiseutuviirit ovat 1:2 lippusalon kokoon suunniteltuja vapaasti kieppuvia viirejä, joiden käyttöä eivät rajoita varsinaiset liputussäännöt. Ne voivat liehua saloissaan halutun ajan vuoden ja vuorokauden eri aikoina. Mikäli viiriä käytetään esim. valtiollisen lipun kanssa ryhmä-saloissa, liputuksen heraldiseen järjestykseen on syytä perehtyä. Kulunut ja värihaalistunut viiri on syytä uusua ajoissa .

Viiri- ja tekstisuunnittelu: Veikko Laakso

VANHUSTENTALOJA PERUSTAMASSA

LC Keminmaa on ollut aktiivinen monella alalla. Tuskin monikaan tietää, että Keminmaan vanhustentalot terveystakeskuksen kupeessa saivat alkunsa LC Keminmaan aloitteesta. Esko Ylipiessa selvittää oheisessa artikkelissaan, miten kaikki tapahtui. Äskettäin edesmenneellä kunnanjohtaja Raimo Venäläisellä oli asiassa suuri rooli.

Klubimme toiminta 1970-luvulla oli hyvin vilkasta ja monipuolista. Kunnassamme oli kova puute vanhuksille vuokrattavista asunnoista. Asia tuli puheeksi klubissammekin. Kun ongelman suuruus selvisi meille, klubi päätti tehdä aloitteen Keminmaan kunnanhallitukselle vanhusten vuokratalon rakentamisesta.

Kunnanhallitus suhtautui aloitteeseen myönteisesti. Allekirjoittanut yhdessä silloisen jäsenemme Raimo Venäläisen kanssa kutsui koolle asiasta kiinnostuneita perustamaan Vanhustentalo-yhdistystä. Yhdistys perustettiin. Minä tulin sen puheenjohtajaksi ja Raimo Venäläinen sen sihteeriksi. Ryhdyimme heti toimeen. Tilasimme 20 asunnon rakennuspiirustukset Arkkitehtitoimisto Esa Koivuniemeltä. Laaditutumme rakennuksen kustannusarvion. Sitten rupesimme hommaamaan rahoitusta noin miljoonan markan hankettamme varten.

Raha-automaattiyhdistys avusti tuohon aikaan vanhustentalojen rakentamista, jos rakentajana toimi yhdistysmuotoinen toimija. Niinpä hankimme mielestämme riittävästi lausunto- ja tuollaisen rakennuksen tarpeellisuudesta. Kunta lahjoitti

tarkoitusta varten valmiiksi kaavoitetun tontin. Panimme rahahakemukset RAY:lle, Aravaan ja pankkiin. RAY:n myönteinen päätös oli edellytys muillekin rahoituksille. Meille tuli tieto Lapin läänin sosiaaliosastolta hankkeemme sijoituksesta RAY:n hakemuslistalla. Olimme järkyttyneitä, koska meidän hankkeemme oli listalla viimeisenä. Lähdin Raimo Venäläisen kanssa neuvottelemaan asiasta läänin sosiaaliosaston osastopäällikön kanssa. Parin päivän neuvottelujen jälkeen hankkeemme nousi RAY:lle menevään esityslistaan ensimmäiseksi. RAY antoi meille avustusta 25 prosenttia rakennuskustannuksista. Muu rahoitus tuli Aravalta ja Keminmaan Säästöpankilta.

Valmistuttuaan asunnot täyttyivät heti. Asuntojen kysyntä oli niin kova, että seuraavina vuosina yhdistys rakennutti vielä kaksi taloa. Kaikkiaan asuntoja tuli 60, jotka kaikki tulivat heti valmistuttuaan vuokratuiksi vanhuksille. Kun yhdistys oli omasta mielestään täyttänyt tehtävänsä, se lahjoitti talot Keminmaan kunnalle ja lopetti toimintansa. Talojen valmistuttua LC Keminmaa lahjoitti taloille lipputangan lippuineen ja totesi tekemänsä aloitteen toteutuneen erinomaisesti.

Esko Ylpiessa

Uusi lippu ja lipputanko kruunasivat onnistuneen hankkeen.

KIRKKOVENEELLÄ KEMIJOELLA

Jos 50 vuotta jatkunut tulvaveikkaus on harvinaisuus, niin harvassa ovat varmasti ne klubit, jotka omistavat oikean kirkkoveneen.

LC Keminmaasta tuli kirkkoveneen omistaja runsas kymmenen vuotta sitten. Hankkeen puuhamiehinä toimivat Tapani Ruotsalainen, Erkki Kähkölä ja Erkki Jauhola. Vene teetettiin suomalaisen soudun ”Mekassa” Sulkavalla ja hankkeeseen saatiin avustusta Arne Ritari -säätiöltä. Nykyisin vene on vuokrattavissa Pohjanrannan leirintäalueelta. Kirkkoveneellä soutaminen on hieno kokemus. Kemi-joen allas Taivalkosken padon alta Isohaaraan tarjoaa huikat näkymät, jotka tajuua vasta Kirkkoveneessä soutuessaan.

LC Keminmaan kirkkovene sopii sekä kilpasoutuun että varsinkin 15 hengen porukoille kuntoiluun. Parin tunnin soutu retki kerran tai kahdesti viikossa nostaa sykettä sopivasti ja pitää lihakset kunnossa. Myös sopivia tempuksia voi miettiä. Uskoisin, että Keminmaan seurakunta innostuisi yhteistyöhön Lautiosaaren ihmisten soutamiseen kirkkoveneellä sunnuntain kirkonmenoihin. Miten lie olisi rippikoulutuntien pitäminen kirkkoveneessä? Opettaja istuisi perämiehen paikalla ja 14 rippilasta kerrallaan huolehtisi soutamisesta.

Veneidean isä Tapani Ruotsalainen uitettiin välittömästi kastajaisten jälkeen. Seppo Pesonen (vas.) oli uittajana.

Kirkkoherra Yrjö Haapala antoi kirkkoveneelle nimen LC Keminmaa. Presidenttipari Maisa ja Erkki Kähkölä toimivat kummeina.

AJATUKSISTA TOTEUTUKSEEN

Kuvassa Irma ja Tapio Rautio huomionosoituksen kohteena 45-v juhlista Tapion saaman Melvin Jones -jäsenyyden vuoksi.

Vuosikymmenten mittaan LC Keminmaan veljien päässä on syntynyt monenlaista. On vaikutettu jopa alueen koulutustarjontaan ja sitä kautta muutamien ihmisten ammatinvalintaan. Ohessa Tapio Raution käytännön esimerkki.

Klubikokouksissa syntyy hyviä ajatuksia. Vanha totuus on, että kun vaihtaa kaverin kanssa omenaa, jää kummallekin yksi omena, mutta kun vaihtaa ajatuksia, jää kummallekin kaksi ajatusta. Näin kävi kerran klubi-illallisella Käpylässä. Vastapäätäni ruokailivat Kemin teknisen oppilaitoksen rehtori, opetusneuvos Teuvo Kärkkäinen ja saman laitoksen lehtori Aaro Kiuru. He ihmettelivät, miksi koneteknikko-luokalle ei tule oppilaita entiseen tapaan. Sanoin heille, että perustakaa LVI-kurssi, niin kyllä tulee oppilaita. Rehtori Kärkkäinen kysyi, oletko tosissasi ja jos olet, hän palaa asiaan heti seuraavana päivänä. Kerroin olevani ja lupasin

meidän firmastakin 2–3 oppilasta. Rehtori soitti ja sanoi alkavansa ajaa rahoitusta ainakin yhdelle kolmen vuoden kurssille. Lupasin ruveta heti haalimaan oppilaita kuten olin aikaisemmin hankkinut LVI-työteknikkokurssillekin.

Sovimme, että kurssialoitteen tekijäksi eli kummiksi otetaan Kemi-Tornio alueen LVI-yhdistys, mikä olisi rahoittajiin nähden parempi kuin yksityishenkilö. Kävimme esittelemässä asiaa LVI-yhdistyksen kuukausikokouksessa, missä asia herätti valtavan innostuksen. Tätä koulutusta oli pitkään, mutta turhaan yritetty saada alueelle. Oppilasmääräksi oli määritelty 20 ja se täyttyikin nopeasti. Tältä kolmen vuoden kurssilta valmistui vuonna 1994 lähes parikymmentä LVI-tekniikkaa, jotka kaikki ovat sijoittuneet hyvin joko yrittäjiksi tai johtavaan asemaan vieraan palveluksessa. Näin klubimme toimi vahvana yhteiskunnallisena vaikuttajana ja alueen kehittäjänä.

Tapio Rautio

LC KEMINMAAN JUHLAKAUDEN JÄSENET

Alakujala Erkki
Alanära Matti
Alatalo Erkki
Aula Heikki
Berg Veijo
Hast Jouni
Heinonen Esko
Jakovlev Jouni
Jauhola Erkki
Jyrkäs Jouni
Jänkälä Vesa

Karila Ilmari
Kiuru Aaro
Kouri Mika
Kraatari Pekka
Kuusiniemi Eino
Kähkölä Erkki
Laakso Veikko
Lampela Mikko
Lampinen Olavi
Lantto Reino
Leskelä Arvi

Lukkarila Timo
Nurmikumpu Veijo
Pesonen Seppo
Pietarila Martti
Puijola Veikko
Pöyhönen Ensio
Raisio Taito
Rautio Tapio
Roimela Heikki
Ruotsalainen Tapani

Röyttä Aarne
Saariniemi Jarmo
Salo Hannu
Suopajarvi Seppo
Vaajoensuu Pentti
Vanhatalo Esa
Virkkula Reijo
Vulli Raimo
Ylipiessa Esko

**Juhlakauden
tapahtumia kuvina**

Ilmeisesti ”terävä pää”
on päässyt helpolla
presidentti Mikko Lampelan ja
sihteeri Aarne Röytän iloisista
ilmeistä päätellen.

Pentti Vaajoensuu palkittavana helmikuun kuukausikokouksessa.

Nykyisin
nuoret miehet
täyttävät 50v
yhtä aikaa
oman klubinsa
kanssa.
Veijo Nurmi-
kumpu on
seuraavan
kauden
presidentti.

Elsa Keränen
vieraili lohkon
puheenjohtajan
roolissa klubin
kuukausikokouksessa
helmikuussa.
Vierellä Reijo Virkkula,
L-piirin koulutus- ja
opaslion.

Ilmari Karila on LC Keminmaan pitkäaikaisimpia jäseniä.

Julkaisutoimikunta oikealta lukien:
Veikko Laakso, Ilmari Karila,
puh.joht. Tapio Rautio,
Esko Ylpiessa ja Heikki Roimela

SALAATTIA SOPIVIN MAUSTEIN

50-vuotisjuhlijulkaisun ilme voi olla moninainen. Tarkka vuodesta toiseen etenevä historiikki, asiakirjoihin perustuva dokumentti, haastattelujen pohjalta tehty muistelmateos, toimintaa ja tapahtumia kuvaileva julkaisu, kuvakertomus tai sieltä täältä hajanaisista muisteluksista koostuva painotuote.

LC Keminmaa 50 v ei ole historiikki eikä dokumentti. Se on, jos ruokaan vertaa, salaatti, jota on maustettu omatekoisella kastikkeella. Siis kukaan älköön odottako pikkutarkkaa aikajärjestyksessä etenevää kerrontaa. Älköön kukaan odottako tarkkaa selontekoa klubin tekemisistä tai aikaansaannoksista. Tämä salaatti ei sisällä kaikkea mahdollista. Tavoitteena oli silti tuottaa julkaisu, jonka jokainen ainakin selaa, ellei peräti lue alusta loppuun.

Ongelmitta tämä julkaisu ei ole syntynyt ja virheitä varmasti jää lopulliseen painoasuunkin, vaikka tarkistuksia on yritetty tehdä. Eniten ovat työllistäneet kuvat tai oikeastaan sopivien kuvien puute. Kuvia on kyllä paljon, mutta juuri oikeiden kuvien löytäminen oikeaan kohtaan, on ollut tuskastuvan suuritöistä. Jatkossa toivoisi, että klubissa joku ottaisi kontolleen kuvaamisen eri tilanteissa ja samoin kuin kuvien tallentamisen.

Kiitokset julkaisutyöryhmälle, joka on ahkerasti antanut apua ja tuottanut osan materiaalista. Kiitos mainostoimisto Avalonille, joka on viimeistellyt julkaisun lopulliseen painokuntoon.

Heikki Roimela
LC Keminmaan 50 v julkaisun vastaava toimittaja

LC Keminmaa jatkaa kulkuaan seuraavalle vuosikymmenelle

Kirkkovenettä
koskevista asioista
yhteys Mikko
Lampelaan tai
Hotelli Pohjanrantaan

YHTEISTYÖKUMPPANIMME

Kiitos arvokkaasta tuestanne juhlaulkaisumme yhteydessä

POHJANRANTA OY

 POLAR - AUTOMAATIO OY

 Keminmaan
APTEEKKI

 Energiapolar

 KEMINMAAN
LASI OY

Tämänkin historiikin painoi:

KALEVA PRINT

Kivalojen seutuopisto

 heimbach
GROUP

 METALLIRAKENTEITA
ONIRA

 AMMATTIOPISTO
LAPPIA
Omaa luokkaansa
Keminmaan toimipaikka

 LVI-KILPIMAA

 TAPIOLA

 Kemiart

Keminmaan Energia Oy

TURUSEN KONE

 vital
HYVINVOIVA KOTI

SAUNANLAUDETEHDAS
LAPIN LAUDE KY

 MAP
KIINTEISTÖT OY/LKV

Keminmaan kunta

Meri-Lapin louhinta

 KPR
Kattoristikoiden ammattilainen

AVALON

